

som den vil, saa bør den stilles for Marinens Mandskab ganske eller dog i rimeligt Forhold til hvad der skeer med Hensyn til alle andre Embedsmænd og Betjente her i Landet, og i den Henseende har altsaa Marinens Mandskab Intet at fordre; det er klart og aabensbart. Hvad der derimod kunde fremhæves, er den mulige Forskjel, som man kunde opstille mellem Armeens og Marinens Mandskab. Jeg skal dog imidlertid, da jeg troer det er min Pligt, just fordi jeg som den, der staaer i Spidsen for Marinens Administration, bør udtale mig aldeles upartist, i saa Henseende bemærke, at, naar Marinens Mandskab ikke faaer saa meget som Armeens Mandskab — (Tscherning: Det faaer meget mere.) tilslad mig, jeg antager ikke, det faaer saameget i Dyrtidstillæg — saa stiller det sig ganske anderledes, naar man seer hen til de Naturalpræstationer, det faaer, og derfor vil enhver Fordring om at stilles aldeles lig med Armeens Mandskab være uberettiget. Jeg antager, at, naar det Uendingsforslag, jeg har tilladt mig at stille og som det ærede Udvalg har bifaldet, om at Summen forhøies til 6000 Rbd., bliver antaget, skeer Marinens Mandskab netop Fyldest, saa at det just faaer, hvad det, sammenlignet med Armeens Mandskab og naar man tager Hensyn til de Naturalpræstationer det erhoder, under de nærværende Forhold kan være berettiget til, hverken mere eller mindre.

Tscherning: Det er vigtigt ved alle saadanne Forhold at komme ind paa Virkelighedens Gebeet, saa at man hører, hvad der virkelig skeer, og allermest er dette nødvendigt, naar man skal anstille Sammenligninger. Mandskabets Kostportioner variere i Almindelighed mellem 60 og 64 Rbd. Jaar ere de ansatte til 91 Rbd., og det er bebudet os, at de ville komme til 93 og 94. I Kostportionernes Forøgelse ligger der altsaa en Uredelse fra Statens Side af et Dyrtidstillæg af 30 Rbd. for hver Kostportion. Derved er, som man seer, i Grunden Statens Dyrtidstillægsforpligtelse, om der forøvrigt er nogen Forpligtelse, sammenlignelsesviis med andre fyldestgjort for Marinen. Den ærede Marineminister har derfor ogsaa maattet søge over paa et ganske nyt Gebeet, for at kunne

retfærdiggjøre dette Krav. Hidtil dags ere vi nemlig blevne staaende ved Spørgsmaalet: Gifft eller Ugifft, uden at tage Børnene med. Den ærede Marineminister har nu, for at faae en speciel Grund, maattet talle Børnene med. Dette er et nyt Skridt over paa Forsørgelsesvæsenets Gebeet. Han har sammenlignet Marinens Tillæg med Militæretatens; men Militæretaten — Landhæren — faaer ikke $\frac{3}{4}$ af dette; thi for Naturalpræstationerne faaer Landhæren kun et Tillæg af Priisforskjellen paa lidt over 2 Edr. Rug, idet nemlig deres Naturalforpleining kun bestaaer i et Brød paa $7\frac{1}{2}$ Pd. hver 5te Dag. De faae desuden et Dagtillæg, som, regnet sammen, udgjør, om jeg huffer ret, 12 Rbd. om Aaret; til Marinen vil komme, efter det, vi have hørt, saavidt jeg har forstaaet det, en 6 à 7 Rbd. pr. Familie halv-aarlig. Naar man nu lægger 12 Rbd. til for de 2 Edr. Rug, som leveres Landmilitæretatens Underclasser i Brød, saa er det 24 Rbd., og sammenligner man dette med de 30 Rbd., hvormed Søetatens Naturalforpleining er forøget, saa er der allerede et Overskud af 6 Rbd., og lægges dertil Pengetillægget for Søetaten, vil man komme til over 16 à 18 Rbd., som gives Marinens Underclasser mere end Landetatens. Dette udgjør et højere Dyrtidstillæg, end det, der gives nogen anden lignende Stillet i hele Landet. Saaledes er det virkelig Forhold; men dermed vil jeg aldeles ikke modsætte mig det Forslag, som Marineministeren har gjort, — uagtet jeg ikke troer, at det er rigtigt begrundet, — siden Udvalget har tiltraadt det; men jeg maa her stille Sagerne i deres rette Lys, saaledes som de virkelig ere.

Da Ingen mere begjærede Ordet, stred man til Afstemning, hvorved

Forslag af Marineministeren, tiltraadt af Udvalget:

4000 Rbd. forandres til 6000 Rbd. vedtoges med 62 Stemmer imod 6.

Derpaa fattes Uendingsforslagene til § 9 under Behandling.

Ordføreren: Jeg troer, jeg kan fatte